

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

14. září 2017 *

„Kasační opravný prostředek – Kartelové dohody – Světový trh s katodovými trubicemi pro televizory a počítačové monitory – Dohody a jednání ve vzájemné shodě v oblasti cen, rozdělení trhů a zákazníků a omezení produkce – Právo na obhajobu – Zaslání oznámení námitek pouze mateřským společnostem společného podniku, a nikoliv tomuto společnému podniku – Pokuta – Pokyny pro výpočet pokut (2006) – Bod 13 – Určení hodnoty prodeje, které souvisejí s protiprávním jednáním – Vnitroskupinové prodeje dotyčného výrobku mimo Evropský hospodářský prostor (EHP) – Zohlednění prodeje konečných výrobků, které zahrnují dotyčný výrobek, uskutečněných v EHP – Rovné zacházení“

Ve spojených věcech C-588/15 P a C-622/15 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podané ve dnech 12. a 19. listopadu 2015,

LG Electronics Inc., se sídlem v Soulu (Jižní Korea), zastoupená G. van Gervenem a T. Franchooem, advokaten,

Koninklijke Philips Electronics NV, se sídlem v Eindhoven (Nizozemsko), zastoupená E. Pijnacker Hordijkem, J. K. de Preem a S. Molinem, advokaten,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky),

příčemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zastoupená A. Biolanem, V. Bottkou a I. Zaloguinem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení M. Vilaras (zpravodaj), předseda senátu, J. Malenovský a M. Safjan, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 18. května 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Společnost LG Electronics Inc. (dále jen „LGE“) se kasačním opravným prostředkem ve věci C-588/15 P domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 9. září 2015, LG Electronics v. Komise (T-91/13, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek I“, EU:T:2015:609), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Komise C (2012) 8839 final ze dne 5. prosince 2012 v řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.437 – Katodové trubice pro televizory a počítačové monitory) (dále jen „sporné rozhodnutí“) v rozsahu, v němž se jí týká, a podpůrně na snížení pokuty, která jí byla tímto rozhodnutím uložena.
- 2 Společnost Koninklijke Philips Electronics NV (dále jen „Philips“) se kasačním opravným prostředkem ve věci C-622/15 P domáhá zrušení rozsudku Tribunálu ze dne 9. září 2015, Philips v. Komise (T-92/13, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek II“, EU:T:2015:605), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká, a podpůrně na snížení pokuty, která jí byla tímto rozhodnutím uložena.

Skutečnosti předcházející sporu

- 3 Z bodu 9 napadeného rozsudku I a bodu 10 napadeného rozsudku II (dále jen společně „napadené rozsudky“) vyplývá, že Evropská komise ve sporném rozhodnutí konstatovala, že hlavní světoví výrobci katodových trubic („cathode ray tubes“, dále jen „CRT“) porušili článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, p. 3, dále jen „Dohoda o EHP“) tím, že se účastnili dvou samostatných protiprávních jednání, z nichž každé představovalo jediné a trvalé protiprávní jednání. Tato protiprávní jednání se týkala trhu s barevnými katodovými trubicemi pro počítačové monitory („colour display tubes“, dále jen „CDT“) a trhu s barevnými katodovými trubicemi pro televizory („colour picture tubes“, dále jen „CPT“).
- 4 Jak Tribunál uvedl v bodě 2 napadeného rozsudku I i napadeného rozsudku II, CRT jsou vakuovaná skleněná pouzdra obsahující elektronovou trysku a fluorescenční obrazovku obecně vybavená interním či externím zařízením pro zrychlení či odklonění toku elektronů. Jakmile elektrony vyslané elektronovou tryskou dopadnou na fluorescenční obrazovku, vznikne světlo a na obrazovce se vytvoří obraz. CDT a CPT byly jedinými dvěma typy CRT existujícími v rozhodné době z hlediska skutečností dotčených sporným rozhodnutím.
- 5 Z bodu 1 napadeného rozsudku I vyplývá, že LGE je dodavatelem spotřební elektroniky, mobilních zařízení a domácích spotřebičů. LGE a její 100% dceřiná společnost LG Electronics Wales Ltd (Spojené království) vyráběly a prodávaly CRT až do 1. července 2001.
- 6 Z bodu 1 napadeného rozsudku II kromě toho vyplývá, že Philips je zastřešující společností skupiny Philips, která se specializuje na elektronické výrobky a zejména na lékařské přístroje, osvětlovací systémy a spotřební elektroniku. Až do 1. července 2001 vyráběla tato skupina mimo jiné CRT.
- 7 V bodě 3 napadených rozsudků Tribunál uvedl, že k 1. červenci 2001 sloučily společnosti LGE a Philips svou celosvětovou činnost v oblasti CRT v rámci jednoho společného podniku, a to skupiny LPD, v jejímž čele stála LG Philips Displays Holding BV. Společnosti LGE a Philips převedly celou svou činnost v oblasti CRT na společný podnik.
- 8 Z bodu 15 napadeného rozsudku I a bodu 16 napadeného rozsudku II vyplývá, že Komise měla ve sporném rozhodnutí za to, že LGE a její dceřiné společnosti na jedné straně a dceřiné společnosti Philips na straně druhé se účastnily kartelových dohod týkajících se CDT a CPT až do 1. července 2001, kdy byla činnost v oblasti CRT převedena na skupinu LPD. Společnosti LGE a Philips byly proto shledány odpovědnými za protiprávní jednání, kterého se v souvislosti s CDT dopustila LGE v období

od 24. října 1996 do 30. června 2001 a Philips v období od 29. června 1997 do 30. června 2001, a za protiprávní jednání, kterého se v souvislosti s CPT dopustila LGE v období od 3. prosince 1997 do 30. června 2001 a Philips v období od 29. ledna 1997 do 30. června 2001. Komise měla dále za to, že navrhovatelky musí být jakožto mateřské společnosti společně a nerozdílně odpovědné za účast skupiny LPD na kartelových dohodách týkajících se CDT a CPT od 1. července 2001 do 30. ledna 2006.

- 9 Komise tak v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) sporného rozhodnutí konstatovala, že Philips se účastnila kartelové dohody týkající se CDT od 28. ledna 1997 do 30. ledna 2006 a že LGE se téže kartelové dohody účastnila od 24. října 1996 do 30. ledna 2006. Komise rovněž v čl. 1 odst. 2 písm. f) a g) tohoto rozhodnutí konstatovala, že Philips se účastnila kartelové dohody týkající se CPT od 21. září 1999 do 30. ledna 2006 a že LGE se téže kartelové dohody účastnila od 3. prosince 1997 do 30. ledna 2006.
- 10 Pokud jde o protiprávní jednání týkající se CDT, Komise v čl. 2 odst. 1 písm. c) až e) sporného rozhodnutí uložila společnosti Philips pokutu ve výši 73 185 000 eur, společnosti LGE pokutu ve výši 116 536 000 eur a těmto dvěma společnostem odpovědným společně a nerozdílně pokutu ve výši 69 048 000 eur. Pokud jde o protiprávní jednání týkající se CPT, Komise v čl. 2 odst. 2 písm. c) až e) tohoto rozhodnutí uložila společnosti Philips pokutu ve výši 240 171 000 eur, společnosti LGE pokutu ve výši 179 061 000 eur a těmto dvěma společnostem odpovědným společně a nerozdílně pokutu ve výši 322 892 000 eur.

Řízení před Tribunálem a napadené rozsudky

- 11 Návrhy došlými kanceláři Tribunálu podaly společnost LGE dne 14. února 2013 a společnost Philips dne 15. února 2013 žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se každé z nich týká, nebo podpůrně na snížení pokut, které jim byly tímto rozhodnutím uloženy.
- 12 Na podporu návrhových žádání znějících na zrušení sporného rozhodnutí uplatnila LGE před Tribunálem sedm žalobních důvodů, mezi něž mimo jiné patří:
- první žalobní důvod, jenž vychází z porušení práva na obhajobu v rozsahu, v němž byla skupina LPD vyloučena z řízení;
 - pátý žalobní důvod, který je rozdělen do dvou částí a vychází z porušení článku 101 SFEU, čl. 23 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1), zásady osobní odpovědnosti a práva na obhajobu, jakož i ze zjevně nesprávného posouzení, jelikož Komise tím, že do prodejů zohledněných při výpočtu výše pokuty zahrнула prodeje CRT zabudovaných v rámci téže skupiny do konečného výrobku, televizoru nebo počítačového monitoru a prodaných následně zákazníkům v Evropském hospodářském prostoru (EHP) (dále jen „přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků“), zohlednila pro účely výpočtu výše pokuty uložené společnosti LGE přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků uskutečněné společnostmi Philips, a
 - šestý žalobní důvod, který je rozdělen do tří částí a vychází z porušení článku 296 SFEU, zjevně nesprávného posouzení a z porušení zásad rovného zacházení a řádné správy v rozsahu, v němž Komise neprokázala existenci hospodářské jednotky zahrnující Samsung SDI Co. (dále jen „Samsung“), dalšího účastníka kartelových dohod dotčených sporným rozhodnutím, a Samsung Electronics Co. Ltd (dále jen „SEC“), a v důsledku toho pro účely výpočtu pokuty uložené společnosti Samsung nezohlednila jakožto přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků prodeje televizorů a počítačů obsahujících CRT vyrobené společnostmi Samsung, které v EHP uskutečnila společnost SEC.

- 13 Tribunál v bodech 67 až 91 napadeného rozsudku I analyzoval první žalobní důvod a zamítl jej jako irelevantní a v každém případě neopodstatněný. První část pátého žalobního důvodu byla analyzována v bodech 166 až 171 téhož rozsudku a druhá část tohoto žalobního důvodu v bodech 172 až 181 a obě byly rovněž zamítnuty. Konečně první část šestého žalobního důvodu byla analyzována v bodech 183 až 188 napadeného rozsudku I, druhá část tohoto žalobního důvodu v bodech 189 a 190 uvedeného rozsudku a třetí část v jeho bodech 191 až 193 a všechny byly zamítnuty.
- 14 Tribunál, který rovněž zamítl všechny ostatní žalobní důvody uplatněné společností LGE na podporu návrhových žádání znějících na zrušení sporného rozhodnutí i návrhových žádání znějících na snížení pokuty, která jí byla uložena, zamítl žalobu společnosti LGE v plném rozsahu.
- 15 Společnost Philips uplatnila před Tribunálem na podporu návrhových žádání znějících na zrušení sporného rozhodnutí osm žalobních důvodů, mezi něž mimo jiné patří:
- druhý žalobní důvod, který je rozdělen do dvou částí a vychází z porušení článku 101 SFEU, článku 53 Dohody o EHP, čl. 27 odst. 1 nařízení č. 1/2003, práva na obhajobu, včetně práva být vyslechnut, a zásady řádné správy, jelikož Komise nepřičetla skupině LPD odpovědnost za protiprávní jednání, která jí byla vytykána;
 - pátý žalobní důvod, který je rozdělen do tří částí a vychází z porušení článku 101 SFEU, článku 53 Dohody o EHP, článku 23 nařízení č. 1/2003, Pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „Pokyny pro výpočet pokut“) a zásady rovného zacházení, jelikož Komise zahrнула prodeje uskutečněné mimo EHP do obratu relevantního pro výpočet základní výše pokut, a
 - osmý žalobní důvod, který je rozdělen do čtyř částí a vychází mimo jiné z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady rovného zacházení a zásady řádné správy, jakož i ze zjevně nesprávného posouzení, a to v rozsahu, v němž Komise neprokázala existenci téže hospodářské jednotky, pokud jde o společnosti Samsung a SEC, a v důsledku toho pro účely stanovení výše pokuty uložené společnosti Samsung nezohlednila prodeje televizorů a počítačů obsahujících CRT vyrobené společností Samsung, které v EHP uskutečnila společnost SEC.
- 16 Tribunál analyzoval první část druhého žalobního důvodu v bodech 74 až 89 napadeného rozsudku II a zamítl ji. Druhou část téhož žalobního důvodu analyzoval v bodech 90 až 99 téhož rozsudku a rovněž ji zamítl.
- 17 První část pátého žalobního důvodu byla zkoumána v bodech 144 a 145 napadeného rozsudku II, druhá část tohoto žalobního důvodu v bodech 146 až 180 téhož rozsudku a třetí část v bodech 181 až 188 a všechny byly zamítnuty.
- 18 Tribunál konečně zkoumal čtyři části osmého žalobního důvodu, a to první v bodech 224 až 226, druhou v bodech 227 až 234, třetí v bodech 235 až 238 a čtvrtou v bodech 239 až 252 napadeného rozsudku II, a všechny je zamítl.
- 19 Vzhledem k tomu, že Tribunál rovněž zamítl všechny ostatní žalobní důvody uplatněné společností Philips na podporu návrhových žádání znějících na zrušení sporného rozhodnutí i návrhových žádání znějících na snížení pokuty, která jí byla uložena, zamítl žalobu společnosti Philips v plném rozsahu.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení

- 20 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 7. února 2017 byly věci C-588/15 P a C-622/15 P spojeny pro účely ústní části řízení i rozsudku.

21 Společnost LGE navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek I;
- zcela nebo zčásti zrušil čl. 1 odst. 1 písm. d) a odst. 2 písm. g), jakož i čl. 2 odst. 1 písm. d) a e) a odst. 2 písm. d) a e) sporného rozhodnutí;
- snížil pokuty, které jí byly uloženy v čl. 2 odst. 1 písm. d) a e) a odst. 2 písm. d) a e) tohoto rozhodnutí, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku i řízení v prvním stupni.

22 Společnost Philips navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek II;
- zcela nebo zčásti zrušil čl. 1 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. f), jakož i čl. 2 odst. 1 písm. c) a e) a odst. 2 písm. c) a e) sporného rozhodnutí;
- snížil pokuty, které jí byly uloženy v čl. 2 odst. 1 písm. c) a e) a odst. 2 písm. c) a e) tohoto rozhodnutí, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku i řízení v prvním stupni.

23 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravné prostředky a
- uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.

Ke kasačním opravným prostředkům

- 24 Společnost LGE uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku čtyři důvody, z nichž první vychází z porušení jejího práva na obhajobu, druhý z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil tím, že nesprávně zohlednil přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, které LGE a Philips uskutečnily samostatně, ačkoli se jednalo o podniky nezávislé na skupině LPD, třetí z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil, když zohlednil přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, které uskutečnila Philips, ačkoli tento podnik je nezávislý na LGE, a čtvrtý z porušení zásady rovného zacházení.
- 25 Společnost Philips na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje tři důvody. První vychází z nesprávného právního posouzení, pokud jde o zohlednění přímých prodejů v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků při výpočtu základní výše pokuty, která jí byla uložena. Tento důvod odpovídá druhému a třetímu důvodu kasačního opravného prostředku společnosti LGE. Druhý důvod kasačního opravného prostředku společnosti Philips v podstatě vychází z porušení jejího práva na obhajobu a odpovídá prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku společnosti LGE. Konečně třetí důvod kasačního opravného prostředku společnosti Philips vychází z nesprávného právního posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož Tribunál potvrdil rozhodnutí Komise nezohlednit pro účely výpočtu základní výše pokuty uložené společnosti Samsung přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, které společnost SEC uskutečnila prostřednictvím společnosti Samsung, a z chybějícího rozhodnutí. Tento důvod v podstatě odpovídá čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku společnosti LGE.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku společnosti LGE a druhému důvodu kasačního opravného prostředku společnosti Philips, které vychází z porušení práva na obhajobu

Argumentace účastnic řízení

- 26 Společnosti LGE a Philips tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že Komise neporušila jejich právo na obhajobu a nedopustila se žádného procesního pochybení, když rozhodla, že oznámení námitek nebude zasláno skupině LPD.
- 27 Zprv LGE napadá skutečnost, že první žalobní důvod v prvním stupni byl v bodě 83 napadeného rozsudku I zamítnut jako irrelevantní. Tvrdí, že důvody uvedené v bodech 73 až 82 daného rozsudku se zabývají odlišnou otázkou, která nebyla vznesena před Tribunálem, a sice zda se Komise dopustila pochybení, když ji shledala odpovědnou za protiprávní jednání. Závěr, že jí Komise mohla přičíst odpovědnost, nemá podle jejího názoru za následek irelevanci jejího důvodu vycházejícího z porušení práva na obhajobu.
- 28 Společnost LGE vytýká Tribunálu, že Komisi přiznal neomezenou diskreční pravomoc při rozhodování, zda oznámení námitek musí být zasláno mateřské nebo dceřiné společnosti, ačkoli za určitých okolností, jako jsou okolnosti projednávané věci, je výkon této posuzovací pravomoci omezen dodržením práva na obhajobu. Z rozsudku ze dne 22. ledna 2013, Komise v. Tomkins (C-286/11 P, EU:C:2013:29, bod 39), podle jejího názoru vyplývá, že pokud dceřiná společnost předkládá důkazy svědčící v její prospěch, které vycházejí z její evidence nebo z rozhovorů se zaměstnanci, má mateřská společnost automaticky prospěch z těchto důkazů. Schopnost mateřské společnosti vykonat právo na obhajobu tudíž podle společnosti LGE závisí na zahrnutí její dceřiné společnosti do řízení.
- 29 Společnost LGE s odkazem na rozsudek ze dne 25. října 2011, Solvay v. Komise (C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 62), tvrdí, že nelze vyloučit, že pokud by Komise zaslala oznámení námitek skupině LPD, mohla by tato skupina předložit důkazy užitečné pro její obhajobu.
- 30 Praxe spočívající v obracení se jak na dceřinou společnost, tak na mateřskou společnost vyplývá podle společnosti LGE ostatně z příručky postupů Komise při uplatňování článků 101 a 102 SFEU. Skutečnost, že Komise zaslala dotazníky skupině LPD, není podle ní relevantní, neboť jakožto zdroj důkazů svědčících ve prospěch nejsou dotazníky rovnocenné oznámení námitek. Žalovaný se podle jejího názoru musí seznámit s námitkami, aby mohl plně vykonat právo na obhajobu.
- 31 Zadruhé LGE kritizuje odůvodnění napadeného rozsudku I, které vedlo Tribunál k tomu, že první žalobní důvod podpůrně zamítl jako neopodstatněný.
- 32 Společnost LGE je toho názoru, že skutečnost, že mohla předložit vyjádření k důkazům použitým Komisí, a skutečnost, že Komise získala informace od skupiny LPD, nejsou dostatečné pro zajištění dodržení jejího práva na obhajobu. Společnost LGE mimoto kritizuje konstatování Tribunálu v bodě 86 napadeného rozsudku I, že byla povinná dbát na to, aby v jejím účetnictví a archivech zůstaly řádně zachovány informace umožňující vyhledat podrobnosti o činnosti společného podniku. Má totiž za to, že tato povinnost se týká pouze případů, kdy mateřská společnost převede dceřinou společnost na třetí osobu, a může si tak zajistit nadále trvající přístup k dokumentům na základě smluvního ujednání. V projednávané věci však LGE vysvětluje, že ztratila kontrolu nad svou dceřinou společností z důvodu jejího úpadku a že insolvenční správce není povinen poskytnout jí nepřetržitý přístup k dokumentům.
- 33 Společnost Philips nezpochybňuje způsobilost Komise přičítat odpovědnost za protiprávní jednání mateřské společnosti, která vykonává rozhodující vliv na jednání dceřiné společnosti. Tvrdí však, že její odpovědnost je „zcela odvozena“ od odpovědnosti její dceřiné společnosti a že v případě neexistence přímého přičítání odpovědnosti skupině LPD „jde“ její odpovědnost jakožto mateřské

společnosti „nad rámec“ odpovědnosti dotčené dceřiné společnosti. Soudní dvůr přitom v rozsudku ze dne 17. září 2015, Total v. Komise (C-597/13 P, EU:C:2015:613, body 35 a 38), rozhodl, že v situaci, kdy je odpovědnost mateřské společnosti zcela odvozena od odpovědnosti její dceřiné společnosti a žádný jiný faktor individuálně necharakterizuje chování vytýkané mateřské společnosti, odpovědnost této mateřské společnosti nemůže jít nad rámec odpovědnosti její dceřiné společnosti.

- 34 Stejně jako LGE společnost Philips uvádí, že během správního řízení již nebyla její dceřiná společnost součástí téhož podniku, jelikož od 30. ledna 2006 podléhala dohledu insolvenčního správce. Philips tvrdí, že vzhledem k tomu, že její dceřiná společnost nebyla zahrnuta do správního řízení a neobdržela především oznámení námitek, neměla příležitost ani povinnost bránit se proti tvrzením Komise. Společnost Philips s ohledem na úpadek své dceřiné společnosti mimoto tvrdí, že neměla možnost zajistit si přístup k těmto dokumentům, aby měla k dispozici důkazy nezbytné pro svou obhajobu. Pouze insolvenční správce skupiny LPD měl k dispozici dokumenty týkající se činnosti této skupiny a měl přístup k relevantním zaměstnancům.
- 35 Podle společnosti Philips měla Komise zohlednit skutečnost, že ztratila kontrolu nad svou dceřinou společností a neměla již přístup k dokumentům skupiny LPD. Philips tvrdí, že pokud by Komise zahrnula skupinu LPD do správního řízení, byla by tato skupina schopna se bránit, a společnost Philips by tak mohla rovněž lépe zajistit svou obhajobu. Rozhodnutí Komise vyloučit skupinu LPD ze správního řízení tedy podle ní zbavilo společnost Philips možnosti plného výkonu práva na obhajobu.
- 36 Komise má v prvé řadě za to, že první důvod kasačního opravného prostředku společnosti LGE a druhý důvod kasačního opravného prostředku společnosti Philips jsou nepřípustné, jelikož v těchto důvodech navrhovatelky ve skutečnosti zpochybňují posouzení skutkového stavu Tribunálem, jež je uvedeno v bodech 83 až 91 napadeného rozsudku I a v bodech 86, 97 a 98 napadeného rozsudku II. Komise má každopádně za to, že výše uvedené důvody uplatněné navrhovatelkami nejsou opodstatněné.
- 37 Komise je toho názoru, že jelikož samy navrhovatelky tvrdily, že jejich odpovědnost za sporné protiprávní jednání je „odvozená“, nelze Tribunálu vytýkat, že na tento argument odpověděl. Judikatura uplatňovaná navrhovatelkami je podle jejího názoru irelevantní. Zejména okolnosti projednávané věci se velmi liší od okolností věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 25. října 2011, Solvay v. Komise (C-109/10 P, EU:C:2011:686).
- 38 Co se týče rozsudku ze dne 22. ledna 2013, Komise v. Tomkins (C-286/11 P, EU:C:2013:29), Komise má za to, že jej Tribunál vyložil správně. V tomto ohledu uvádí, že v souladu s judikaturou Soudního dvora (rozsudek ze dne 11. července 2013, Team Relocations a další v. Komise, C-444/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:464, bod 159 a citovaná judikatura) platí, že aby přičetla subjektu v rámci podniku odpovědnost za protiprávní jednání, kterého se tento podnik dopustil, není povinna činit rovněž odpovědnými za toto protiprávní jednání ostatní subjekty téhož podniku ani se na tyto ostatní subjekty obrátit.
- 39 Pokud jde o příručku postupů v oblasti kartelových dohod, Komise upřesňuje, že nepředstavuje rozhodnutí, neobsahuje závazné pokyny pro personál Komise a postupy v ní stanovené mohou být přizpůsobeny okolnostem každého případu. Případná odlišnost postupu použitého v konkrétní věci od tohoto dokumentu proto podle jejího názoru nepostačuje k prokázání nesprávného právního posouzení.

Závěry Soudního dvora

- 40 Z napadených rozsudků vyplývá, že skupina LPD, která je společnou dceřinou společností navrhovatelek a v jejím čele se nacházela LG Philips Displays Holding, se účastnila kartelových dohod týkajících se CDT a CPT od 1. července 2001 do 30. ledna 2006. K posledně uvedenému datu bylo rozhodnuto, že se společnost LG Philips Displays Holding nachází v úpadku. Z napadených rozsudků

rovněž plyne, že Komise nezaslala skupině LPD oznámení námitek ani napadená rozhodnutí, a tudíž jí nepřičetla odpovědnost za její chování z důvodu, že proti uvedené skupině bylo zahájeno úpadkové řízení.

- 41 Společnost LGE v prvním důvodu kasačního opravného prostředku a společnost Philips v druhém důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že za účelem dodržení jejich práva na obhajobu byla Komise za okolností projednávané věci povinna zaslat oznámení námitek rovněž skupině LPD, která je jejich společnou dceřinou společností, jelikož tato byla rovněž zapojena do kartelových dohod týkajících se CDT a CPT.
- 42 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že v těchto dvou důvodech navrhovatelky vytýkají Tribunálu nesprávné právní posouzení a nezpochybňují jeho posouzení skutkového stavu. Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nemohou být tudíž tyto dva důvody kasačního opravného prostředku bez dalšího odmítnuty jako nepřipustné.
- 43 Podle ustálené judikatury Soudního dvora respektování práva na obhajobu v řízení před Komisí, jehož předmětem je uložení pokuty podniku za porušení pravidel hospodářské soutěže, vyžaduje, aby danému podniku bylo umožněno užitečně vyjádřit stanovisko k pravdivosti a relevanci tvrzených skutkových zjištění a okolností, jakož i k dokumentům přijatým Komisí na podporu jejího tvrzení o existenci protiprávního jednání. Tato práva jsou uvedena v čl. 41 odst. 2 písm. a) a b) Listiny základních práv Evropské unie (rozsudek ze dne 25. října 2011, *Solvay v. Komise*, C-110/10 P, EU:C:2011:687, bod 48 a citovaná judikatura).
- 44 Článek 27 odst. 1 nařízení č. 1/2003 stanoví, že před přijetím rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení pravidel hospodářské soutěže a ukládá pokuta, Komise poskytne osobám, proti nimž je vedeno řízení, příležitost, aby byly slyšeny ve věci, jíž se týká námitka přijatá Komisí, a založí svá rozhodnutí pouze na námitkách, ke kterým se mohly dotyčné strany vyjádřit.
- 45 Z toho vyplývá, jak generální advokát uvedl v bodě 57 svého stanoviska, že oznámení námitek má umožnit výkon práva na obhajobu každé právnické osobě, proti níž je vedeno správní řízení v oblasti hospodářské soutěže.
- 46 Naproti tomu nemá-li Komise v úmyslu konstatovat ve vztahu k určité společnosti protiprávní jednání, právo na obhajobu nevyžaduje zaslání oznámení námitek této společnosti. Zaslání oznámení námitek dané společnosti má totiž zajistit dodržení práva na obhajobu té samé společnosti, a nikoliv třetí osoby, i když je posledně uvedená osoba dotčená týmž správním řízením.
- 47 V projednávaném případě se přitom Komise rozhodla stíhat pouze navrhovatelky, které jsou mateřskými společnostmi skupiny LPD, a nikoliv tuto skupinu, která byla jejich společnou dceřinou společností.
- 48 Judikatura uplatněná navrhovatelkami nemůže vést k odlišnému závěru.
- 49 Zprvce nelze činit paralelu mezi okolnostmi projednávané věci a okolnostmi věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 25. října 2011, *Solvay v. Komise* (C-109/10 P, EU:C:2011:686).
- 50 Jak uvedl generální advokát v bodě 66 svého stanoviska, tato judikatura se týká přístupu k důkazům svědčícím ve prospěch, jež jsou obsaženy ve spisu Komise. V projednávaných věcech přitom navrhovatelky nezpochybňují, že měly přístup k celému spisu Komise, včetně dokumentů, které Komise získala od skupiny LPD v návaznosti na žádosti o informace a kontroly v jejich prostorách.

- 51 Zadruhé konstatování Soudního dvora v bodě 39 rozsudku ze dne 22. ledna 2013, Komise v. Tomkins (C-286/11 P, EU:C:2013:29), nemohou vést k odlišnému závěru. Uvedený rozsudek se týká případu, kdy Komise stíhala mateřskou společnost i její dceřinou společnost pro porušení pravidel hospodářské soutěže a kdy obě dotčené společnosti napadly rozhodnutí Komise.
- 52 Výše uvedené úvahy postačují také k odpovědi na argument společnosti Philips, jenž je shrnut v bodě 33 tohoto rozsudku a vychází z rozsudku ze dne 17. září 2015, Total v. Komise (C-597/13 P, EU:C:2015:613), jelikož posledně uvedený rozsudek se týká rovněž případu, kdy byly mateřská společnost i její dceřiná společnost stíhány pro účast na porušení pravidel hospodářské soutěže.
- 53 Dodatečné argumenty navrhovatelek, které mají zpochybnit opodstatněnost důvodů, které Tribunál uvedl v napadených rozsudcích k odůvodnění tohoto zamítnutí, a prokázat údajně nedostatečnou povahu uvedených důvodů, musí být za těchto podmínek prohlášeny za irelevantní, jelikož – jak generální advokát v podstatě uvedl v bodě 70 svého stanoviska – by tyto argumenty i za předpokladu, že by byly opodstatněné, nemohly vést ke zrušení napadených rozsudků.
- 54 První důvod kasačního opravného prostředku společnosti LGE a druhý důvod kasačního opravného prostředku společnosti Philips je tudíž třeba zamítnout.

Ke druhému a třetímu důvodu kasačního opravného prostředku společnosti LGE a k prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku společnosti Philips, které vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil stran skutečnosti, že Komise pro účely výpočtu výše pokuty zohlednila přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků

Argumentace účastnic řízení

- 55 Společnost LGE ve druhém a společnost Philips v prvním důvodu kasačního opravného prostředku uvádí, že v důsledku nesprávného právního posouzení měl Tribunál za to, že přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, uskutečněné samostatně společnostmi LGE a společnostmi Philips, lze přičítat skupině LPD již z toho důvodu, že tato skupina náleží k téže hospodářské jednotce jako její mateřské společnosti.
- 56 Navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že nezohlednil závěry vyplývající z rozsudku ze dne 26. září 2013, EI du Pont de Nemours v. Komise (C-172/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:601, bod 47). Z této judikatury dovozují, že jediným cílem závěru, že společný podnik a akcionáři, kteří jej kontrolují, tvoří jediný podnik, je přičíst uvedeným akcionářům solidární odpovědnost za protiprávní jednání společného podniku. Navrhovatelky mají za to, že se společnostmi LGE a Philips a skupinou LPD mělo být proto za jiným účelem, než je odpovědnost mateřských společností, s každou zacházeno jako se samostatným podnikem. Takový přístup je podle nich ostatně v souladu s rozsudkem ze dne 9. července 2015, InnoLux v. Komise (C-231/14 P, EU:C:2015:451, body 56 a 57). Analýza provedená na základě této judikatury měla vést Tribunál k závěru, že LGE, Philips a skupina LPD netvoří vertikálně integrovaný podnik, takže prodeje mezi nimi nelze považovat za uskutečněné v rámci téže skupiny.
- 57 Společnost Philips v tomto ohledu zdůrazňuje, že jakožto společný podnik plní na trvalém základě všechny funkce samostatné hospodářské jednotky musí být skupina LPD považována za samostatnou hospodářskou jednotku na trhu, a v důsledku toho za podnik odlišný od svých mateřských společností. Pokud by byl takový společný podnik považován za součást téhož podniku jako jeho dvě mateřské společnosti, článek 101 SFEU by se nevztahoval na dohody mezi tímto podnikem a jeho mateřskými společnostmi, což by bylo v rozporu s nařízením Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1) a se sdělením Komise o omezeních přímo souvisejících se spojováním a pro ně nezbytných (Úř. věst. 2005, C 56, s. 24).

- 58 Společnost Philips z výše uvedeného dovozuje, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když potvrdil kvalifikaci prodeje CRT, na které se vztahuje kartelová dohoda, jež uskutečnila skupina LPD s ní nebo se společností LGE, jako „vnitroskupinových prodejů“. Pro výpočet výše pokuty přitom Komise stran prodeje CRT v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků zohlednila pouze první prodeje zpracovaných výrobků v rámci EHP, které odpovídají CRT zabudovaným v rámci téže skupiny do konečného výrobku.
- 59 Společnost LGE Tribunálu vytýká, že nezohlednil skutečnost, že přímými prodeji v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků nejsou prodeje CRT, na které se vztahuje kartelová dohoda, ale prodeje zpracovaných výrobků, tedy prodeje televizorů a počítačových monitorů. Tribunál podle jejího názoru v bodě 167 napadeného rozsudku I nesprávně odkázal na „CRT, které skupina LPD prodala každé ze svých mateřských společností“. LGE uvádí, že přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků jsou navazujícími prodeji zpracovaných výrobků uskutečněnými společnostmi LGE a Philips a nelze je přičítat skupině LPD. Má za to, že ačkoli může být činěna odpovědnou za protiprávní jednání, kterého se dopustila skupina LPD, s touto skupinou musí být zacházeno jako se samostatným podnikem.
- 60 Ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku LGE uvádí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení a porušil zásadu individualizace trestů a sankcí, když v bodě 171 napadeného rozsudku I potvrdil rozhodnutí Komise činit společnost LGE společně a nerozdílně odpovědnou za přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků uskutečněné skupinou LPD, i když byly tyto prodeje uskutečněny prostřednictvím společnosti Philips. LGE v tomto kontextu tvrdí, že i kdyby bylo připuštěno, že prodeje mezi skupinou LPD a společností Philips představují vnitroskupinové prodeje, mají tuto kvalitu pouze mezi skupinou LPD a společností Philips. I kdyby existovala vertikální integrace mezi skupinou LPD a společností Philips, LGE by nebyla součástí tohoto vertikálně integrovaného podniku. Podle LGE měl proto Tribunál zrušit sporné rozhodnutí přinejmenším v rozsahu, v němž ji činí odpovědnou za zaplacení pokuty potud, pokud byla vypočítána na základě přímých prodejů v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků skupiny LPD, které byly uskutečněny prostřednictvím společnosti Philips.
- 61 Společnost LGE v tomto ohledu opakuje argumentaci uplatněnou na podporu druhého důvodu kasačního opravného prostředku a dodává, že Tribunál podle jejího názoru porušil zásadu individualizace trestů a sankcí, kterou Soudní dvůr uznal v rozsudku ze dne 10. dubna 2014, Komise a další v. Siemens Österreich a další (C-231/11 P až C-233/11 P, EU:C:2014:256, bod 91). Přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků byly totiž zohledněny z toho důvodu, aby byla ukázána celková závažnost protiprávního jednání. Společnost LGE však tvrdí, že není odpovědná za závažnost, kterou vykazují takové prodeje uskutečněné společností Philips. Společnosti LGE tak byla uložena pokuta, která patřičně neodráží závažnost protiprávního jednání, které jí bylo přičteno. V tomto kontextu LGE poskytuje číselné údaje o objemu přímých prodejů v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, které byly uskutečněny prostřednictvím skupiny LPD a společnosti Philips, s cílem prokázat, že objem prodejů uskutečněných prostřednictvím společnosti Philips byl 26krát větší.
- 62 Komise odpovídá, že druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku společnosti LGE a první důvod kasačního opravného prostředku společnosti Philips vycházejí z nesprávného předpokladu, že existence hospodářské jednotky mezi skupinou LPD a jejími mateřskými společnostmi je relevantní pouze pro účely přičtení odpovědnosti za protiprávní jednání, kterého se dopustila skupina LPD, uvedeným mateřským společností. Touto argumentací se přitom navrhovatelky snaží zpochybnit skutkové zjištění učiněné Tribunálem, aniž uplatňují jakékoli zkreslení důkazů. Tyto důvody jsou proto podle Komise nepřipustné.

- 63 Komise má v každém případě za to, že uvedené důvody kasačního opravného prostředku musí být zamítnuty jako neopodstatněné, neboť jsou založeny na nesprávném výkladu bodu 47 rozsudku ze dne 26. září 2013, *EI du Pont de Nemours v. Komise* (C-172/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:601). Metoda výpočtu pokuty použitá ve sporném rozhodnutí je kromě toho podle jejího názoru v souladu s poznatky vyplývajícími z judikatury Soudního dvora v dané oblasti.
- 64 Pokud jde konkrétně o třetí důvod kasačního opravného prostředku společnosti LGE, Komise uvádí, že přičtení odpovědnosti za protiprávní jednání, kterého se dopustila dceřiná společnost, její mateřské společnosti není v rozporu se zásadou individualizace trestů a sankcí, jelikož mateřská a dceřiná společnost patří k téže hospodářské jednotce a tvoří jediný podnik. Posouzení závažnosti protiprávního jednání na základě hodnoty prodeje, které přímo nebo nepřímo souvisejí s protiprávním jednáním, bere v úvahu prodeje celého dotyčného podniku, který v projednávaném případě tvoří mateřské společnosti, tedy LGE a Philips, i dceřiná společnost, tedy skupina LPD.

Závěry Soudního dvora

- 65 Druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku společnosti LGE a první důvod kasačního opravného prostředku společnosti Philips je třeba zkoumat společně, neboť se v podstatě zabývají stejnou otázkou týkající se zohlednění přímých prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků uskutečněných skupinou LPD pro účely výpočtu pokuty.
- 66 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, jak navrhovatelky upřesnily v replikách, že v těchto důvodech kasačního opravného prostředku Tribunálu v podstatě vytýkají, že se dopustil nesprávných právních posouzení při analýze legality zohlednění výše uvedených prodeje pro účely výpočtu výše pokuty. Uvedené důvody tedy nemají zpochybnit opodstatněnost posouzení skutkového stavu provedených Tribunálem, a jsou tudíž přípustné.
- 67 Z judikatury Soudního dvora dále vyplývá, že čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 sice ponechává Komisi širokou posuzovací pravomoc při stanovení výše pokuty, avšak omezuje její výkon tím, že zavádí objektivní kritéria, která Komise musí dodržet. Zaprvé má výše pokuty, kterou lze podniku uložit, vyčíslitelnou a absolutní maximální hodnotu, takže maximální výši pokuty, kterou lze uložit danému podniku, lze stanovit předem. Zadruhé výkon této posuzovací pravomoci je omezen i pravidly jednání, která si Komise sama uložila, zejména v Pokynech pro výpočet pokut (rozsudek ze dne 9. července 2015, *InnoLux v. Komise*, C-231/14 P, EU:C:2015:451, bod 48 a citovaná judikatura).
- 68 Komise ve sporném rozhodnutí uplatnila Pokyny pro výpočet pokut. Bod 13 uvedených pokynů stanoví, že „[p]ři určování základní výše udělované [ukládáné] pokuty bude Komise vycházet z hodnoty tržeb [podniku] za zboží nebo služby v příslušné zeměpisné oblasti uvnitř EHP, které přímo nebo nepřímo souvisejí s protiprávním jednáním [...]“. V bodě 6 týchž pokynů je upřesněno, že se „má [...] za to, že kombinace hodnoty tržeb souvisejících s protiprávním jednáním a doby [jeho] trvání je vhodnou hodnotou pro vyhodnocení ekonomického významu protiprávního jednání a relativní váhy každého podniku, který se podílel na protiprávním jednání“.
- 69 Pojem „hodnota tržeb“ uvedený v bodě 13 Pokynů pro výpočet pokut sice nelze rozšířit tak, aby zahrnoval prodeje uskutečněné dotčeným podnikem, které nespádají do působnosti vytýkané kartelové dohody, bylo by však v rozporu s cílem sledovaným čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, kdyby u účastníků kartelové dohody, kteří jsou vertikálně integrováni, mohl být jen z toho důvodu, že výrobky, které jsou předmětem protiprávního jednání, zabudovali do konečných výrobků mimo EHP, vyloučen z výpočtu pokuty podíl z hodnoty jejich prodeje těchto konečných výrobků v EHP, který může odpovídat hodnotě výrobků, jež jsou předmětem protiprávního jednání (rozsudek ze dne 9. července 2015, *InnoLux v. Komise*, C-231/14 P, EU:C:2015:451, bod 55 a citovaná judikatura).

- 70 Vertikálně integrované podniky totiž mohou získat prospěch z dohody o horizontálním stanovení cen uzavřené v rozporu s článkem 101 SFEU nejen při prodeji nezávislým třetím osobám na trhu výrobku, který je předmětem tohoto protiprávního jednání, nýbrž také na navazujícím trhu se zpracovanými výrobky, jejichž součástí jsou tyto výrobky, a to dvěma různými způsoby. Buď uvedené podniky přenesou ceny vstupů zvýšené v důsledku protiprávního jednání na zpracované výrobky, nebo zvýšení nepřenesou, což jim poskytuje výhodu v oblasti nákladů ve srovnání s jejich konkurenty, kteří získávají stejné vstupy na trhu s výrobky, které jsou předmětem protiprávního jednání (rozsudek ze dne 9. července 2015, InnoLux v. Komise, C-231/14 P, EU:C:2015:451, bod 56 a citovaná judikatura).
- 71 V napadených rozsudcích Tribunál potvrdil závěr Komise, že navrhovatelky měly společně rozhodující vliv na jednání skupiny LPD. Z tohoto závěru, který navrhovatelky ve svých kasačních opravných prostředcích nezpochybnily, přitom vyplývá, že během výše uvedeného období byly navrhovatelky a jejich společná dceřiná společnost součástí téhož podniku, a tvořily tudíž hospodářskou jednotku.
- 72 Vzhledem k tomu, že skupina LPD působila na trhu výrobku dotčeného protiprávním jednáním, zatímco LGE a Philips působily na trhu zpracovaných výrobků, jejichž součástí jsou tyto výrobky, je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí společnost Philips, skupina LPD a její mateřské společnosti skutečně tvořily vertikálně integrovaný podnik ve smyslu rozsudku ze dne 9. července 2015, InnoLux v. Komise (C-231/14 P, EU:C:2015:451, body 56 a 57).
- 73 Za těchto podmínek Tribunál mohl – aniž se dopustil nesprávného právního posouzení – v bodě 170 napadeného rozsudku I a v bodě 164 napadeného rozsudku II rozhodnout, že Komise byla oprávněna zahrnout do výpočtu základní výše pokuty uložené navrhovatelkám přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, které uskutečnila hospodářská jednotka tvořená skupinou LPD a jejími mateřskými společnostmi.
- 74 Tento závěr nemůže být zpochybněn argumentací navrhovatelek vycházející z rozsudku ze dne 26. září 2013, *EI du Pont de Nemours v. Komise* (C-172/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:601, bod 47), podle níž v případě, kdy dvě mateřské společnosti vlastní každá 50 % společného podniku, který porušil pravidla práva hospodářské soutěže, mohou být pouze pro účely konstatování odpovědnosti za účast na porušení tohoto práva a pouze v rozsahu, v němž Komise na základě veškerých skutkových okolností prokázala, že obě mateřské společnosti skutečně měly rozhodující vliv na společný podnik, tyto tři subjekty považovány za součást téže hospodářské jednotky, a tudíž za jediný podnik.
- 75 Je nutno konstatovat, že způsob, jakým navrhovatelky vykládají bod 47 rozsudku ze dne 26. září 2013, *EI du Pont de Nemours v. Komise* (C-172/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:601), ve kterém Soudní dvůr uvedl, že pouze pro účely konstatování odpovědnosti za účast na porušení práva hospodářské soutěže může Komise ze skutečného výkonu rozhodujícího vlivu dvou mateřských společností na společný podnik dovodit existenci jedné a téže jednotky, je chybný a vytržený z kontextu.
- 76 Soudní dvůr totiž zformuloval toto tvrzení, aby odpověděl na argument lišící se od argumentu dotčeného v projednávané věci, který je shrnut v bodě 36 téhož rozsudku, podle kterého okolnost, že dvě společnosti, které jsou na sobě nezávislé, mají obě rozhodující vliv na společný podnik, neznamená, že ve smyslu práva hospodářské soutěže představují jediný podnik. Jeví se, že uvedené tvrzení – zasazené do svého kontextu – mělo pouze zdůraznit, že konstatování existence společného podniku, ke kterému může být Komise v tomto rámci vedena, platí pouze ve vztahu k právu hospodářské soutěže a trhu dotčenému protiprávním jednáním.
- 77 Nelze přijmout ani argument společnosti LGE, že přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků neměly být zohledněny, neboť se nejednalo o prodeje CRT, na které se vztahuje kartelová dohoda, ale o prodeje televizorů a počítačových monitorů. Vzhledem k tomu, že skupina LPD a její mateřské společnosti, tedy LGE a Philips, tvořily hospodářskou jednotku, a musely být tedy považovány za součást téhož podniku na trzích dotčených protiprávním jednáním, musí být výše pokuty v souladu s bodem 13 Pokynů pro výpočet pokut vypočítána na základě hodnoty prodeje

výrobků, na které se vztahuje kartelová dohoda, uskutečněných tímto podnikem na uvedených trzích. Jak přitom Tribunál konstatoval v bodě 135 napadeného rozsudku I a v bodě 148 napadeného rozsudku II, dotčené televizory a počítačové monitory obsahovaly CRT dodávané skupinou LPD jejím dvěma mateřským společnostem. Z bodu 137 napadeného rozsudku I a z bodu 157 napadeného rozsudku II kromě toho vyplývá, že tyto prodeje byly zohledněny pouze do výše části jejich hodnoty, která mohla odpovídat hodnotě CRT, na které se vztahuje kartelová dohoda a jsou zabudovány do televizorů a počítačových monitorů.

- 78 Rovněž je třeba zamítnout argument společnosti Philips, který je shrnut v bodě 57 tohoto rozsudku, podle kterého by v podstatě názor, že společný podnik je součástí téhož podniku jako jeho mateřské společnosti, vedl k vyloučení použitelnosti článku 101 SFEU na dohody mezi tímto podnikem a jeho mateřskými společnostmi, což by bylo v rozporu s nařízením č. 139/2004. V tomto ohledu je třeba připomenout, že z čl. 2 odst. 4 tohoto nařízení vyplývá, že v míře, v jaké má vytvoření společného podniku zakládající spojení podle článku 3 téhož nařízení za svůj cíl nebo následek koordinaci soutěžního chování podniků, které zůstávají nezávislými, bude tato koordinace hodnocena v souladu s kritérii čl. 101 odst. 1 a 3 SFEU s cílem zjistit, zda je či není toto spojení slučitelné s vnitřním trhem.
- 79 Skutečnost, že společný podnik a jeho mateřské společnosti jsou pro účely konstatování protiprávního jednání na daném trhu považovány za součást téhož podniku, však nebrání tomu, aby na všech ostatních trzích zůstaly obě mateřské společnosti nezávislými ve smyslu čl. 2 odst. 4 nařízení č. 139/2004.
- 80 Z výše uvedených úvah vyplývá, že nemůže obstát ani třetí důvod kasačního opravného prostředku společnosti LGE, jenž vychází z údajného nesprávného právního posouzení, kterého se dopustil Tribunál, když schválil skutečnost, že Komise pro účely výpočtu výše pokuty uložené LGE zohlednila rovněž hodnotu přímých prodejů v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, které uskutečnila společnost Philips.
- 81 Druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku společnosti LGE i první důvod kasačního opravného prostředku společnosti Philips je proto třeba zamítnout.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku společnosti LGE a třetímu důvodu kasačního opravného prostředku společnosti Philips, které vycházejí z nesprávného právního posouzení, porušení zásady rovného zacházení a chybějícího rozhodnutí

Argumentace účastnic řízení

- 82 Společnost LGE ve čtvrtém důvodu kasačního opravného prostředku a společnost Philips ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku Tribunálu v podstatě vytýkají, že na základě neúplné a nedostatečně odůvodněné analýzy zamítl šestý žalobní důvod společnosti LGE a tři první části osmého žalobního důvodu společnosti Philips a v rozporu s tvrzeními obou navrhovatelek tak rozhodl, že Komise nebyla povinna považovat prodeje uskutečněné mezi společnostmi SEC a Samsung za vnitroskupinové prodeje a zahrnout jejich výši do výpočtu výše pokuty uložené společnosti Samsung z titulu přímých prodejů v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, které byly uskutečněny prostřednictvím SEC.
- 83 Společnosti LGE a Philips Tribunálu zejména vytýkají, že za účelem vyloučení možnosti, že SEC a Samsung mohly tvořit jediný podnik, pouze zkoumal, zda SEC mohla mít rozhodující vliv na Samsung, a nezabýval se tím, zda existenci takového jediného podniku nelze dovodit z toho, že tyto dvě společnosti byly v konečném důsledku kontrolovány týmiž fyzickými osobami, což vyplývá

z důkazů, které předložily Tribunálu. V tomto ohledu zdůrazňují, že nepožadují nové posouzení uvedených důkazů Soudním dvorem, ale vytýkají Tribunálu neúplný a nedostatečně odůvodněný přezkum těchto důkazů.

- 84 Toto pochybení, kterého se Komise dopustila, ji vedlo k tomu, že na pokuty uložené na jedné straně navrhovatelkám a na straně druhé společnosti Samsung použila dvě odlišné metody, kdy v případě navrhovatelek zohlednila přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, v případě společnosti Samsung však nikoli. Tribunál přitom nepostihl toto diskriminační zacházení, a dopustil se tedy nesprávného právního posouzení a porušil zásadu rovného zacházení.
- 85 Společnost Philips dodává, že na rozdíl do toho, co bylo uvedeno v bodě 233 napadeného rozsudku II, se judikatura, podle které platí, že pokud podnik svým chováním porušil článek 101 SFEU, nemůže se zcela vyhnout sankci z důvodu, že jinému hospodářskému subjektu nebyla uložena pokuta, když situace posledně uvedeného není předmětem řízení před unijním soudem, neuplatní v projednávané věci, neboť společnost Samsung se nevyhnula všem sankcím, ale pouze s ní bylo zacházeno příznivěji.
- 86 Komise tvrdí, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku společnosti LGE a třetí důvod kasačního opravného prostředku společnosti Philips jsou nepřijatelné a irelevantní v rozsahu, v němž směřují k novému posouzení důkazů Soudním dvorem a vycházejí z údajné protiprávnosti, k níž došlo ve prospěch jiné osoby a ze které každopádně nemohou mít prospěch navrhovatelky.
- 87 Komise podpůrně upřesňuje, že za vnitroskupinové prodeje považovala ve sporném rozhodnutí pouze prodeje mezi subjekty, z nichž jeden měl rozhodující vliv na druhý. Vzhledem k tomu, že se navrhovatelky nedovolávaly rozhodujícího vlivu společnosti Samsung na společnost SEC či obráceně, nemohou jí vytýkat porušení zásady rovného zacházení. Komise dodává, že může rozhodnout o přičtení odpovědnosti jedné nebo více dceřiných společností jejich mateřské společnosti a nařízení č. 1/2003 ani judikatura nestanoví, kterou právníčkou nebo fyzickou osobu v rámci podniku musí činit odpovědnou za protiprávní jednání a sankcionovat uložením pokuty.

Závěry Soudního dvora

- 88 Na úvod je třeba poznamenat, že vzhledem k tomu, že LGE ve čtvrtém a Philips ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku vytýkají Tribunálu nesprávné právní posouzení, porušení zásady rovného zacházení a chybné rozhodnutí, nemohou být tyto důvody bez dalšího odmítnuty jako nepřijatelné, a to na rozdíl od toho, co tvrdí Komise.
- 89 Dále je třeba konstatovat, že uvedené důvody kasačního opravného prostředku vycházejí z předpokladu, že pokud by navrhovatelky byly schopny před Tribunálem prokázat, že Samsung a SEC byly součástí téže hospodářské jednotky, a Komise se následně dopustila protiprávnosti, Tribunál byval měl snížit pokuty, které jim byly uloženy za účast na sporných protiprávních jednáních, aby zmírnil nerovné zacházení plynoucí z toho, že Komise při stanovení výše pokuty uložené společnosti Samsung za její účast na stejných protiprávních jednáních, jaká jsou vytýkána společností LGE a Philips, nezohlednila přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, které Samsung uskutečnila prostřednictvím SEC.
- 90 Je přitom třeba konstatovat, že tento předpoklad je nesprávný.
- 91 Zásada rovného zacházení, které se dovolávají navrhovatelky, totiž musí být v souladu s dodržováním zásady legality, podle které nikdo nemůže ve svůj prospěch uplatňovat protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby (rozsudek ze dne 16. června 2016, Evonik Degussa a AlzChem v. Komise, C-155/14 P, EU:C:2016:446, bod 58).

- 92 V rozsahu, v němž navrhovatelky uplatňovaly ve svůj prospěch protiprávnosti, kterých se údajně dopustila Komise při stanovení výše pokuty uložené společnosti Samsung, se tedy každopádně nemohly dovolávat zásady rovného zacházení, aby před Tribunálem zpochybnilly výši pokut, které jim Komise uložila.
- 93 Je pravda, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že při stanovení výše pokuty nesmí použitím různých metod výpočtu dojít k diskriminaci mezi podniky, které se účastnily téhož porušení článku 101 SFEU (rozsudek ze dne 12. listopadu 2014, *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 62 a citovaná judikatura).
- 94 Jak ovšem v projednávané věci vyplývá z bodů 135 a 159 napadeného rozsudku I a z bodů 148 a 187 napadeného rozsudku II, Komise uplatnila tutéž metodu na všechny podniky, když u každého z nich zohlednila „první skutečný prodej“ a na základě téhož kritéria rozlišila tři kategorie, a sice „přímé prodeje v rámci EHP“, které odpovídají CRT přímo prodaným zákazníkům v EHP jedním z adresátů sporného rozhodnutí, přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků a „nepřímé prodeje“, které odpovídají CRT prodaným jedním z adresátů sporného rozhodnutí zákazníkům mimo EHP, kteří zabudovali CRT do konečných výrobků, televizorů nebo počítačových monitorů a následně je prodávali v EHP. Při výpočtu výše pokuty byly zohledněny pouze přímé prodeje v rámci EHP a přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků. Skutečnost, že kategorie přímých prodejů v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků byla uplatněna pouze ve vztahu k některým účastníkům kartelové dohody, a sice těm, u kterých se Komisi podařilo prokázat, že náleželi k vertikálně integrovanému podniku, nepředstavuje za těchto podmínek diskriminaci, jelikož Komise posoudila použitelnost této kategorie na každého účastníka na základě týchž objektivních kritérií.
- 95 Projednávané věci se tedy liší od věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 12. listopadu 2014, *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise* (C-580/12 P, EU:C:2014:2363). V daném rozsudku totiž Soudní dvůr snížil pokutu uloženou účastníkovi protiprávního jednání, aby zohlednil skutečnost, že Komise tím, že nesprávně použila metodu, kterou zvolila k určení výše pokuty, uložila jinému účastníkovi téže kartelové dohody pokutu, která snižovala relativní váhu tohoto jiného účastníka při protiprávním jednání (rozsudek ze dne 12. listopadu 2014, *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, body 70 až 80).
- 96 Navrhovatelky naproti tomu Komisi ve výše uvedených důvodech před Tribunálem nevytýkaly, že na ně použila jiné právní kritérium pro určení výše pokuty, ale že měla nesprávně za to, že na trzích dotčených sporným protiprávním jednáním tvoří společnost Samsung se svými vlastními dceřinými společnostmi nezávislý podnik, a neoznačila širší hospodářskou jednotku, která by zahrnovala nejen společnost Samsung a její dceřiné společnosti, ale i společnost SEC, a byla by hospodářskou jednotkou, která se podílela na sporném protiprávním jednání.
- 97 Z výše uvedených úvah vyplývá, že Tribunálu nelze vytýkat nesprávné právní posouzení ani porušení zásady rovného zacházení z důvodu, že nesnížil pokuty uložené navrhovatelkám, aby kompenzoval údajně příznivější zacházení se společností Samsung.
- 98 Co se týče argumentu společnosti Philips, že Tribunál v podstatě nepřezkoumal část tvrzení, která mu předložila, a sice tvrzení, že Komise tím, že při výpočtu výše pokuty nezohlednila vnitroskupinové prodeje uskutečněné společností Samsung, porušila zásadu rovného zacházení, takže Tribunál měl k obnovení rovného zacházení rovněž v jejím případě vyloučit přímé prodeje v rámci EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, je tento argument irelevantní v rozsahu, v němž z výše uvedených úvah vyplývá, že tato tvrzení byla založena na nesprávném předpokladu, a tudíž každopádně nemohla obstát.
- 99 Je tedy třeba zamítnout čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku společnosti LGE a třetí důvod kasačního opravného prostředku společnosti Philips, a v důsledku toho kasační opravný prostředek v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- ¹⁰⁰ Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- ¹⁰¹ Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelky neměly ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedeným náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.**
- 2) Společnostem LG Electronics Inc. a Koninklijke Philips Electronics NV se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.